
Rok 1928

Palestra 38/9-10(441-442), 158-162

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Palestra” przed laty

Rok 1928

PARYSKIE STOWARZYSZENIE KOBIET-PRAWNICZEK (K. K.). Przed kilkoma tygodniami zostało zawiazane w Paryżu Stowarzyszenie kobiet, majacych wyksztalczenie prawnicze. Stowarzyszenie to powstalo w celach wzajemnej wspolpracy i samopomocy oraz w celach towarzyskich, przede wszystkim jednak nosi sie z zamiarem nawiazania dzialalnosci w kierunku polepszenia praw kobiety, a zwlaszcza kobiety z wyksztalzeniem prawniczym, dla ktorej dotad zamknety jest dostep do szeregu stanowisk. Zarzad Stowarzyszenia stanowia: prezes – Suzanne Grinberg, adwokatk; wiceprezes – Luce Camuzet, sekretarka – Desternes, skarbniczka – Sellier. Stowarzyszenie zamierzalno dzialalnosc swoja przeniesc i na grunt miedzynarodowy.

POLSKIE STOWARZYSZENIE LIGI NARODÓW W WARSZAWIE (Z. N.). W dniu 3 grudnia r. b. w lokalu przy ul. Jasnej Nr. 19 odbylo sie walne zebranie Polskiego Stowarzyszenia Ligi Narodow w Warszawie. Zebranie zaszczytili swoja obecnościa: delegat polski przy Lidze Narodow minister Franciszek Sokal, przebywajacy chwilowo w Warszawie, prezes Prokuratorji Generalnej Stanislaw Bukowiecki, senator Stanislaw Posner oraz szereg osob ze swiata spoleczno-politycznego. Zagajenia dokonol minister Jozef Targowski, powolujac na przewodniczacego posiedzenia prof. Jana Namitkiewicza. W wyczerpujacej sprawozdaniu zarzadu sekretarz generalny adw. Zygmunt Nagorski podkreslil wydatny udzial Stowarzyszenia w zagadnieniach, zwiazanych z Liga Narodow zarowno na terenie miedzynarodowym, zwlaszcza podczas kongresow, odbytych w okresie sprawozdawczym, jak rowniez wewnatrz kraju. IX kongres Unji w Warszawie, ktory odbyl sie w lipcu 1925 r., byl punktem przełomowym w zyciu Stowarzyszenia. Z jednej strony przez dobra organizacje sprawil, ze uczestniczacy zwrócili uwage na Polskie Stowarzyszenie, ktore urzadzilo kongres, z drugiej za stronki dzieki temu, ze kongres odbyl sie w kraju, Stowarzyszenie mialo moznosc pozyskania do delegacji polskiej wiekszej ilosci osob wybitnych ze wszystkich ugrupowan politycznych i ze wszystkich sfer spolecznych. W r. 1926 Stowarzyszenie bralo udzial w trzech kongresach, a mianowicie: w marcu – obrady Rady, Biura i Komisji Unji w Genewie oraz obrady Komisji do spraw rozszerzenia Rady Ligi Narodow w Brukseli, w czerwcu – kongres w Londynie i Aberystwyth oraz na jesieni – obrady Biura, Rady i Komisji w Salzburgu. Na

wszystkich tych naradach delegaci spotykali się z zagadnieniami, bezpośrednio odnoszącymi się do Polski, jak: w Brukseli w sprawie rozszerzenia Rady Ligi Narodów była walka o stałe miejsce dla Polski, w Aberystwyth wyłynęło zagadnienie interwencji Ligi Narodów w sprawach wszczynanych na skutek sporów i petycji mniejszości narodowych (procedura de lege ferenda), zwłaszcza w stosunku do państw, związanych traktatami mniejszościowymi. To ostatnie zagadnienie, jakkolwiek pośrednio tylko godziło w interesy polskie, to jednak z punktu widzenia ogólnopolitycznego, jak również z punktu widzenia prawa międzynarodowego, wymagało ze strony polskiej zdecydowanego przeciwstawienia się szkodliwym pomysłom w tej mierze, przyobleczonym w formę procedury de lege ferenda...

APELACJA W SPRAWACH KARNYCH (K. K.). Jak się dowiadujemy, projekt procedury karnej w ostatecznej redakcji uwzględniła w jaknajszerszym zakresie prawo apelacji. Jest to duży sukces grona adwokatów i sędziów, którzy w ciągu krótkiego czasu zdołali zainicjować planową akcję przeciwko zniesieniu sądów apelacyjnych. Ministerstwo Sprawiedliwości, wypowiadając się ostatecznie za istnieniem drugiej instancji merytorycznej, niewątpliwie kierowało się względami rzeczowymi. Względy budżetowe – z zadowoleniem należy to podkreślić – odsunięte zostały na plan drugi i nie wywarły wpływu na projekt nowego prawa procesowego.

PROJEKT USTAWY O USTROJU ADWOKATURY PAŃSTWA POLSKIEGO – był przedmiotem dwudniowych, bardzo szczegółowych obrad Zarządu Głównego Związku Adwokatów Polskich, które się odbyły we Lwowie w dn. 25 i 26 lutego r. b., pod przewodnictwem Prezesa Związku D-ra Antoniego Dziedzielewicza, oraz adw. Henryka Konica. W obradach wzięli udział m. in. p.p.: Bolesław Bielawski, Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej w Warszawie oraz adwokaci: Zygmunt Sokołowski i Wacław Szumański, Prezes Oddziału Toruńskiego Stanisław Tempki i Delegat Lubelski Stanisław Kalinowski. Przyszły ustrój adwokatury, na wzór obecnego ustroju w b. Kongresówce, ma obejmować Izby Adwokackie w każdym z ośmiu okręgów Sądów Apelacyjnych, pod wspólnym dla wszystkich Izb kierownictwem Naczelnej Rady Adwokackiej w Warszawie.

Organami Izb będą Rady adwokackie (nazywane dziś w Małopolsce Wydziałami), tudzież Sądy dyscyplinarne (nazywane obecnie w Małopolsce Radami dyscyplinarnymi); oba organy, pochodzące z wyboru corocznego Walnego Zgromadzenia wszystkich członków Izby. Walne Zgromadzenia Izb wybierać będą również członków Naczelnej Rady Adwokackiej i Sądu dyscyplinarnego 2 instancji przy Radzie Naczelnej. Państwu zastrzeżono nadzór nad całą tą organizacją przez ministra sprawiedliwości.

Wyteżonej trzeba było pracy, żeby projekt niniejszej ustawy, przygotowany przez Komisję Kodyfikacyjną, omówić szczegółowo i opracować pod

względem redakcji proponowanych zmian i uzupełnień. Przygotowanie materiału i wniosków przez Wydział Wykonawczy Głównego Zarządu Związku i energiczne kierownictwo obradami umożliwiło dokonanie tej pracy w ciągu dwudniowych obrad. Po ostatecznej redakcji wniosków, przyjętych przez Zarząd Główny, projekt ustawy zostanie przedłożony Komisji Kodyfikacyjnej, a następnie przez Komisję Kodyfikacyjną – nowemu Sejmowi.

Z PRAC KOMISJI KODYFIKACYJNEJ

Projekt ustawy o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością został uchwalony w drugim czytaniu przez sekcję prawa handlowego na posiedzeniach w dn. 13–20 lutego b. r., odbytych w Warszawie.

Projekt części szczegółowej kodeksu karnego opracowywany jest obecnie przez specjalną podkomisję przygotowawczą, składającą się z profesorów: Makarewicza i Makowskiego, jako referentów głównych projektu, oraz prezesa Sądu Najwyższego Mogilnickiego, jako przewodniczącego.

Projekt ustawy o ochronie przyrody został uchwalony w pierwszym czytaniu na posiedzeniu specjalnej podkomisji podsekcji prawa rzeczowego na posiedzeniach, odbytych w miesiącu lutym r. b. we Lwowie. Projekt ten został obecnie rozesłany do opinii członkom podsekcji oraz Ministerstwom W. R. i O. P. oraz Sprawiedliwości, poczem poddany będzie drugiemu czytaniu.

BIURA PRÓŚB I PORAD PRAWNYCH (K. K.). Adwokatura francuska poruszona została wiadomością, iż deputowany Garat, zresztą sam adwokat, wniósł do Izby projekt prawa o biurach porad prawnych, dążąc do ich zalegalizowania. W uzasadnieniu projektodawca wywodzi, że biura te są potrzebne, a nawet niezbędne, i działalność ich nie będzie kolidowała z działalnością adwokatury. P. Garat znalazł już w swoim kraju naśladowców. Jakoż w dniu 20 grudnia 1927 r. wpłynął do Izby nowy projekt prawa Jean Jacqy i Taton-Vassal. Jean Jacqy jest rolnikiem, a Taton-Vassal – avoué. Adwokatura francuska przeciwstawia się z całą stanowczością tym projektom w Nr. Nr. październikowym z r. ub. i styczniowym z r. b. Biuletynu Związku.

Jak się dowiadujemy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nosiło się z zamiarem przygotowania również 2 projektów rozporządzeń z mocą ustawy, jednego o t. zw. rzecznikach prawnych, drugiego zaś o biurach próśb i podań prawnych. Prace prawodawcze w ministerstwach wymykają się z pod kontroli opinii publicznej oraz sfer zainteresowanych i projekty stają się prawem obowiązującym prawie że bez udziału i wpływu czynnika obywatelskiego. Notujemy narazie tę niepokojącą wiadomość w przekonaniu, że władze korporacyjne zwróciły uwagę na te projekty Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i wpłyną na uszanowanie zasady, że udzielanie porad

prawnych, redagowanie aktów prawnych, obrona i zastępstwo w sądach wszelkiego rodzaju, jakoteż we wszystkich urządach państwowych i samorządowych należą wyłącznie do zawodu adwokata (art. 13 projektu ustawy o urządzeniu adwokatury). Zauważyć należy, że adwokatura wszystkich krajów bynajmniej nie zwalcza pokątnego doradztwa w egoistycznych własnych interesach. Plaga pokątnego doradztwa panoszy się wszędzie ze szkodą dla szerokich warstw ludności. Usankcjonowanie biur porad prawnych oraz instytucji rzeczników prawnych godziłoby zatem w żywotne interesy ludności kraju.

REKLAMA W PRASIE (K. K.). Zarząd Stowarzyszenia Aplikantów Sądowych i Adwokackich nadesłał nam odpis uchwały swojej z dn. 19 stycznia r. b., w której to uchwale stwierdza, iż w ostatnich czasach mnożą się wypadki przesadnego reklamowania w prasie codziennej występów obrończych aplikantów, zarówno adwokackich, jak i sądowych, nawet początkujących. Zarząd ostrzega członków Stowarzyszenia, że winni niedozwolonej reklamy odpowiadać będą przed sądem koleżeńskim.

Należy zaznaczyć, że o odpowiedzialności z tego tytułu możnaby mówić w tym tylko wypadku, gdy będzie ustalony udział obwinionego w zredagowaniu sprawozdania z procesu lub inspirowanie umieszczenia odnośnego sprawozdania (patrz „Palestra” Nr. 12 z 1926 r., str. 558–561). Ze stanowiska etyki adwokackiej kwestja ta jest wielce drażliwa i ocena czynu oraz ostateczny wyrok każdorazowo zawisły od okoliczności sprawy.

Uchwała w związku z referatem p. Adolfa Suligowskiego.

Postanawia się powołać do życia delegację celem założenia archiwum adwokackiego w Warszawie, której zadaniem będzie obmyśleć i przygotować środki do założenia tego archiwum. Do delegacji wybrano pięciu członków a mianowicie: dr. Adolfa Suligowskiego, Jana Nowodworskiego, Cezarego Ponikowskiego, Zygmunta Sokołowskiego i Wacława Szumańskiego, adwokatów w Warszawie.

Na porządku dziennym obrad Zjazdu figurowała sprawa statutu adwokatury. Zjazd zaaprobował projekt statutu, nieznacznie tylko uchwalając zmiany do poszczególnych jego postanowień, tak iż śmiało rzecz można, że Zjazd ostatni odegrał pierwszorzędną rolę w kwestji przyszłej organizacji adwokatury polskiej.

Czasopismo Adwokatów Polskich, Lwów, Nr. 8–9, sierpień i wrzesień 1928 r. Organ Związku Adwokatów Polskich, wyszedł z treścią następującą: Ogłoszenia związkowe. Uzupełnienie uniwersyteckich studjów prawnych. Ś. p. Xawery Fierich (wspomnienia pośmiertne). Z Izb Adwokackich. Praktyka Sądowa. Zjazd Międzynarodowy. Literatura i Biblijografia.

Prawo. Warszawa. Miesięcznik. Organ koła prawników studentów Uniwersytetu Warszawskiego. Dotychczasowy Biuletyn koła prawników studentów Uniw. Warsz. przemianowany został na miesięcznik „Prawo”. Ogólny

charakter, program i zadania czasopisma pozostają te same, zmianie uległ jedynie format. Jest ono obecnie jedynym tego rodzaju wydawnictwem akademickim w Polsce. Należy z całym uznaniem podkreślić dotychczasowe wysiłki młodych adeptów prawa na niwie piśmiennictwa i życzyć nadal pomyślnych rezultatów ich pracy na łamach nowego czasopisma.

W tekstach zachowano oryginalną pisownię.